

Temat: **Co to jest porządek?**

1. Autor: pomysłodawca scenariusza – Sebastian Jucha; opracowanie szczegółowe – K. Kuczyńska, M. Dados, J. Miernik, S. Jucha.
2. Czas realizacji: 90 minut.
3. Poziom edukacyjny: przedszkole.
4. Liczba uczestników: do 20 osób.
5. Cele:
 - a) Dzieci zastanawiają się, czym jest porządek, co oznacza „mieć swój porządek”.
 - b) Dzieci zastanawiają się nad „porządkiem” przyrody. oraz konsekwencjami, jakie wynikają z tego dla ludzi.
 - c) Dzieci wyprowadzają konsekwencje, jakie wynikają z tego, że istnieją różne porządki – rozumieją zasadę poszanowania cudzego porządku.
6. Scenariusz zajęć

CZĘŚĆ PIERWSZA (1. LEKCJA): Co to jest porządek?

1. Meblowanie pokoi:

Dzieci otrzymują puste kartki papieru – to są ich „puste pokoje”. Na podłodze/ławce rozsypujemy wycięte z papieru elementy pokoi (łóżeczka, kwiaty, meble, zwierzęta, zabawki etc.). Dzieci „meblują” pokój, kolorując wybrane przez siebie elementy i układając je na kartkach.

Dzieci wzajemnie się „odwiedzają” i cieszą z wykonanych pokoi. Niestety wśród odwiedzających jest Wielki Bałaganiarz, który zabiera dzieciom elementy z ich pokoi i zamienia z rzeczami innych dzieci (WB ogrywa nauczyciel).

2. Rozmowa:

- a) Co zrobił Wielki Bałaganiarz? Co zniszczył? Czy wcześniej dzieci miały porządek w swoich pokojach? Co to znaczy „mieć porządek” - skoro każde z nich miało swój porządek, ale zupełnie inaczej umebloowało pokój?

- b) Jakie to uczucie, kiedy ktoś bez pytania zabiera im z ich pokoju to, co tak bardzo lubią, czego tak bardzo potrzebują? Czy odpowiadałoby im, gdyby jacyś nieuprzejmi goście odwiedzali ich, krzyczeli i robili bałagan w ich pokojach (dorzucamy obrazki śmieci), i to nie byle jaki bałagan! Bałagan tak wielki, że ani oni sami ani ich rodzice nie daliby rady go posprzątać i niestety w konsekwencji musieliby się przeprowadzić gdzie indziej, a kto wie, czy Ci nieprzyjemni goście nie pojawią się i tam?

3. Zakończenie:

Zostawiamy pokoje w stanie bałaganu – obiecujemy sobie rozprawić się z Wielkim Bałaganiarzem na kolejnych zajęciach.

CZĘŚĆ DRUGA (2. LEKCJA): Czy przyroda ma swój porządek?

4. Zabawa:

Okazuje się, że Wielki Bałaganiarz zabrał nasze pokoje. Ktoś słyszał, że ukrył się na Dużej Łące. Zamierzamy go wyśledzić, więc zamieniamy się w pszczołki. Każda pszczołka przygotowuje dla siebie kwiatek. Na dany sygnał porzucamy kwiaty i bzyząc biegamy w poszukiwaniu Wielkiego Bałaganiarza. Niestety, znowu nas przechytrzył – zabrał jeden kwiatek. Na sygnał powrotu do kwiatów – pszczołki starają się usiąść na którymkolwiek, ale i tak jedna pszczołka musi odejść, bo przez Wielkiego Bałaganiarza zabrakło dla niej kwiatka. Gramy tak do ostatniego kwiatka.

5. Rozmowa:

- a) Czy Wielki Bałaganiarz przechytrzył pszczołki tak samo jak nas? Co zrobił?
- b) Czy pszczołki mają swój porządek? A inne zwierzęta?
- c) Co to jest przyroda? Czy mogą wymienić jakieś jej elementy? Czy w przyrodzie panuje jakiś porządek? A kto pilnuje tego porządku? Człowiek?
- d) Czy porządek przyrody jest taki sam jak człowieka? (Przypominamy, że same dzieci miały w pokojach porządki, które bardzo się od siebie różniły) Czy porządek psa/kota jest taki sam jego właściciela (to samo lubią, na tych samych rzeczach im zależy, potrzebują tego samego)?
- e) Kiedy wchodzimy do „pokoju” zwierząt? Czy nie jest czasem tak, że idąc do lasu/ na łąkę idziemy do „pokoju” zwierząt? I czy czasem nie zachowujemy się jak Wielki Bałaganiarz (np. zrywając wszystkie kwiaty, albo wycinając wszystkie drzewa, albo wyrzucając do lasu nasze śmieci)?

6. Pisanie listu:

Wspólnie piszemy list do Wielkiego Bałaganiarza, gdzie wypisujemy zasady, jakich powinien przestrzegać dobry, uprzejmy gość, który wchodzi do czyjegoś „pokoju”. Odczytujemy list na głos – list przekonuje Wielkiego Bałaganiarza, bo oddaje on wszystkie pokoje i kwiatki.